

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Johanne viro dei confes. Cap[itulum]. clix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sancto Johanne viro dei confes. Cap. cliv.

Johannes vir

scelus anachorita in deserto nutritus claruit: quod torius gratie homo fuit: in quovis dicit hieronymus ubi supra: tanta consolationis gratia refulsit: ut quocumque mestitia quocumque redio quis oppressus fuisset: paucis et sermonibus alacritate et leticia repleret: sed et sanitarum gratia plurima sibi a deo donata est. Hec in vitis patrum.

De sancto Romano abbate. Cap. clv.

Romanus abbas in

territorio lugdunensi. in locis virentibus claruit. Qui primus in eodem loco vitam heremiticam duxit: et multis virtutibus et miraculis insigniter effulsit: ac plurimorum postmodum pater exstitit monachorum. Qui et in eodem loco sanctitate famosus: in christo quievit pridie kalendas martij. hec vsuardus.

De Translatione sancti Augustini episcopi. Cap. clvi.

Translatio corporis sancti

augustini facta est anno domini. cccc. lxxviii. transfactis ab obitu sancti annis. cclxxx. tpe alipradi regis longobardorum. Nam cum beatus doctor apud hypponensem civitatem apud siculorum: cuius episcopus fuit in officio quievisset: ibique sepultus fuisset. Post aliquod tempus barbari terram illam occupaverunt: et loca sancta profanaverunt: propter quod fideles corporis sancti augustini inde egressi sunt: et ipsum in sardiniam transulerunt. Tpe igitur premissi alipradus predictus longo bardo rex audientes sardiniam a saracenis depopulatam: solenes illuc nuncios misit: ut doctoris sancti reliquias papam deferreret: quod magno precio dato corpus sancti augustini tulerunt: et ipsum versus ianuam navigio adduxerunt. Quod devotus rex audientes versus ad dictam civitatem ei obtulit: et reverenter illud excepit. Tu autem mane corpus velle educere: nullo modo inde moveri potuit: donec rex votum emisit: quod si se inde deduci permitteret: ibidem in nocte eius ecclesiam fabricaret. Statimque corpus sine ulla difficultate inde motum est: et rex quod voluerat adimplevit. Ad miraculum die sequenti in villa episcopi condensis que dicitur castelle contigit: et eodem modo ibidem in honore sancti rex aliam ecclesiam construxit. Et quod videret sancto complacere: ut in suo nocte ecclesie plures fieret: ubique mansisset corpus nocte cum rege: timens ne alium locum quod ubi de siderabat sibi eligeret: in honore eius ecclesiam inchoabat. Sicque cum gaudio papam deducit et in ecclesia sancti petri que dicitur celum aureum honorifice

collocatur pridie kalendas martij: ubi claris virtutum signis effulget.

De sanctis ducentis et septuaginta duobus martyribus. Cap. clvii.

Acti et septuaginta

duo martyres rome sub claudio passi sunt: quos primo pro christi nomine ad arenam fodendam damnatos iussit claudius ut foras muros pro te salarie in amphitheatro mitterent: ibique sagittis militum interficerent. Quod audientes marinus cum filiis suis audifax et abachuch: ut in eorum passione habef. xiiii. kalendas februarj: illuc accesserunt iohanne presbytero secum assumpto: ut sanctorum corpora sepeliret. Et inveniunt ipsa signa superposita. Tunc exiit se ceperunt corpora subtrahere: et sepelire quod quod et ipsis potuerunt: que et ibidem sub claudio cucumeris res condiderunt. Cetera vero igne consumpta sunt: qui passi sunt kalendas martij.

De sancto Herculano episcopo. Cap. clviii.

Herculanus episcopus civitatis

pusine anno. xviii. iustitiant imperatoris sub rege gorbomus totilla passus est: ut ait sigiberrus. Hic ex conversatione monasterij ad sacerdotalis ordinis gratiam deductus est. Torille autem regis gorbomus temporibus eandem urbem annis septem continuis exercit: gorbomus obsedit: et quia multi civium fugerunt qui periculum famis ferre non poterant. Anno vero. vii. necdum intro obsessam urbem exercitus gorbomus intravit. Tunc comes qui exercitum perat ad regem nuncios misit exirens: quod de episcopo vel populo fieri iuberet. Qui mandavit episcopo primo a ceruice versus ad calcaneum corrigam tolli: et tunc caput eius amputari: omnes vero populum gladio extriguit. Tunc idem comes crudelitate tanta abhorrens herculanum episcopum super murum urbis capite truncavit: eiusdemque curam iam mortui a vertice versus ad calcaneum incidit: ut ex eius corpore corrigam subtracta videretur: motusque corpus extra murum proiecit. Quod quidam humanitate compulsi abscessum caput ceruici apponentes cum corpore pueri infantis illic iuxta muros repto sepulture tradiderunt. Eius post eadem cede die. xl. rex totilla misisset: ut ciues ubilibet dispersi ad ipsam civitatem sine trepidatione remearent. hi qui pus fame fugerant: accepta viuedi inia reuerfi sunt. Qui corpus episcopi sui perites: effossa terra ubi facebat corpus pueri pariter humani: ut pote die. xl. corruptum et humis plenum: corpus vero episcopi ac si die eodem esset sepultum inveniunt. Et quod mirabilis est: ita caput eius vultum fuerat corporis: ac si nequaquam fuisset abscessum: in quo nec sectio ulla vestigia appareret: et sicut tergum eius periret: ita sanum atque intemeratum omne corpus inuenit: ac si hoc nulla incussio ferri retigisset: quod intra urbem adducentes